

גליון מספר
- (214) -
שנה שנייה

עיתון חברת
הילדים
גבעת-חיים

דיניסון תשי"ג

ה ד י א ר צ י ם מ ו ל ד ת י ם / ש . ט ש ר נ י ח ו ב ט ק י ם

אַרְצֵי אֶרֶץ-מִוֶרְשָׁה!
זָקֵל רַב-כַּפָּיִם.
גִּדְרֵי-אֶז-צַבֹּר רָשָׁע.
נֶחַל כַּמֵּה הַמַּיִם.
רֵיחַ פְּרֻדְסֵי-אֲבִיב.
שִׁיר-צִלְצֵל גַּמְלָת.
חַל-חֹלּוֹת לַיָּם טָבִיב.
צֵל שִׁמְמָה נֹפֶלֶת.

הוֹי אֶרְצֵי מוֹלְדֵתִי
הָר-טָרְשִׁים קָרַח.
עֵדֶר עֲלֵפָה: שֶׁה גַדְדִי.
זֶה־בְהֶדֶר שָׁמַח.
מִנְזֻרִים, גַּל, מַצְבָּה,
כַּפּוֹת-טִיט עַל בַּיִת.
מוֹשְׁבָה לֹא-גוֹשְׁבָה
זֵית אֶצֶל זֵית.

אֶרֶץ-נַחֲלָה מְדֻבָּר-סִינַי
קֶסֶם פּוֹכְבֵי לֶכֶת.
הַבֵּל-וְעַם הַחֲמִסִּינַי.
מְלוֹנָה בְּשִׁלְכָת.
כָּרֶם-גִּפְזוֹ נִים-לֹא-נִים.
תַּל-חֲרֻפָּה נַחֲרֻשָׁת.
חֲכוֹל-לִילּוֹת נִי לֹא-תַנִּים.
מִשְׁאֲבָה נוֹקְשָׁת...
...

עזרא מרים

-214-
שנה שניה

דניסן תשי"א

ה ד י א ר צ י ו מ ל ד ת י ו / ש. שרניזורבמקי

ארץ! ארץ-מורשה!
דקל רב-כפלים.
גדר-אז-צפור רשע.
נחל כמה המים.
ריח פרדסי-אביב.
שיר-צלצל גמלת.
חל-חולות לים סביב.
צל שקמה נופלת.

הוי ארציו מולדתיו
הר-טקשים קרח.
עדר עלפה: שה וגדי.
זהב-הדר שמח.
מנזרים, גל, מצבה,
כפוח-טיט על בית.
מושבה לא-נושבה
זית אצל זית.

ארץ-נחלח מדבר-סיון!
קסם פוכבי לכת.
הבל-זעם החמסיון,
מלונה בשלכת.
כרם-גפן נים-לא-נים.
תל-חרפה נחרשת.
חכול-לילות וילל-תנים.
משאבה נוקשת...

ב ק ש ה ל פ ו ר י ם - ע ד ה כ ן

השתדל לבא מהר!
ואחר חבא לבקר,
חושה, חוש, אל תאחר.
שלום פורים, שלום!
בא-נא, בא,
לעוד יום.

הא, ילדים וילדותו
פורים בא הלום,
שלום פורים, שלום
למה באת רק לשלום?
בא-נא ליומים
ואחר עוף לשמים

מ ס כ ת פ ו ב י ם

מי מכיר את חנוך הקטן? חנוך הוא ילד בן שש וחצי אך שיכלו הוא כשל ילד גדול. עתה אחרי שחנוך מוכר לכולנו אמחיל בסיפור על מסכת חנוך הנזירים.

כבר כחודש וחצי לפני פורים נראה חנוך בכל פינות המשק, באורות, בדיר, בבית-החרושה, ליד הטרקטורים ובעוד מקומות. חתדעו למה הוא רצה להתחפש? ל... הוי, שכחתי את זה חדעו בחמשך הספור. במצרים כאשר התאספו כל הילדים בתחפושתם הופיעה מפלצת עם ראש סוס, ובלי פרה, גוף של כבשה, פל עורה משוח בריבה והולכת על שתי רגלים. בר גלה הקידמית היא החזיקה אקדה ומלועה הפעור בלטו שנים ענקיות. כאשר ראו הילדים את המפלצת החלו לברוח והמפלצת רדפה אחריהם וצחקהם, ולפסוף בהיותה עיפה מן הודיפה היא שכבה ונירדמה. חנוך שהמפלצת ישנה באו החברים עם דובים ואקדחים וכיון ואותם אליה... פתחו ושמע צחוק צעיר ורענן הם הסתכלו וראו - את חנוך עומד וצוחק... חג פורים הצליח מאד ובסופו קבל חנוך פרס בעז המסכה היפה והמו

הזפעות פורים של הילדים התקיימו ביום חמישי, הן היו יפות וב יחוד של קב' נעורים שהיתה יפה ומוצלחת. אבל הסדר עמד על רמה נמוכה לא מצד המארגנים אלא מצד הקהל שהיפריע ונידחן על החבלים. למחרת הסתחפנו במסיבת פורים של החברים, השתתפותינו נתקלה בקשים אך בהשתדלות כמה מן ההורים הצלחנו להשתתף. המסכות בנשף היו יפות ומוצלחות מאד הוכן גם ההופעות והסרטום. אנו קיבלנו פרס ראשון במסכות קולקטיביות אף-על-פי של הופענו בנשף של החברים, היו הורים שבקשו מאתנו להופיע אבל באיחור זמן כי הילדים כבר התפשטו מהבגדים הכבדים והחמים והורידו את הנקבים והאליפור. בסיכום הנשף היה יפה.

ב

אחשוורוש ואסתר המלכה,
הולכים בראש התהלוכה.
מורדכי אחריהם, ובסוף-
המן הרשע.

השימחה גדולה,
כי פורים בא.
כולם מתחפשים
וכולם שמחים.

ק י ו ס ק

בפורים קרה דבר מאד לא קיבוצי - אחת מבנות החברה הביאה לראובת בית-התרבות מעין קיוסק קטן והחלה למכור מתקים ולהרווח כסף. יש לציין לרעה שאחת המורות ואתה אתה ובמקום לאמר לפלוג להפסיק היא החלה לעזור בסידור התור לפני "העסק הפורח".

בכל חגי הפורים שהתקיימו עד עכשיו עוד לא קרה דבר כזה. דעתי היא כי החברה צריכה לפעול נגד תופעות כאלו בעתיד ולא לתת לילדי החברה (ואז גם ילדים יוחר קטנים לא יעשו דברים כאלה) לנצל את חג הפורים לזמן בו אפשר להרויח כסף. אורי מ.

ה ח ו ג ל ש ח - מ ט

לפני שנה היה חוג לשח בחברת-הילדים אולם הוא נכשל ופסק. לפני כחודשים וחצי הוקם מחדש חוג זה ומאז הוא מתקיים כל יום שלישי בהדרכתו של בומבה. בחוג אנו פותרים בעיות שונות בשח ולומדים פתיחות עד עתה למדנו שלוש פתיחות: פתיחה ספרדית, צרפתית וסיצילינית. לפעמים אחר שאנו לומדים פתיחה, או פותרים בעיה, אנו משחקים משחק סימולטני (משחק של יחיד נגד רבים). אני מרוצה מאד מהחוג, הוא מענין ונעים מאד. אני מיעץ ליחיד הילדי החברה להצטרף אליו.

חגי. הילר.

ד"ר ו ח מ ו ע ד ת ע ב ו ד ה

לרשות ועדת עבודה עומדות 4 כיתות: ז', נעורים, ח', ו-ט' - בט"ה 70 ילד, כלומר 420 ימי עבודה (ימי עבודה אלה הם ימי עבודה של ילדים, זאת אומרת 1.30 שעה - 2.00 שעות). בשבוע. מתוך אלה עסוקים 20 ילדים בשרותים כלומר בית-חדר-אוכל וכי"ח.

במלאכה: ברזל, עץ ומלאכת-יד עוסקים תמיד כ-30 ילד (חוץ מתפירה שבה משתתפות כ-20 בנות משלוש הכתות - ז', ח', ט', פעם בשבוע) יחד-המלאכות והשרותים 327 ימי עבוד בשבוע.

יוצא מכך שליח המקצועות (כולל את גן-הבית ומשק-בי"ה) נשארים 103 ימי עבודה בשבוע אשר נחלקים כך: 4 ילדים קבועים למשק בי"ה וחוץ מזה מוסיפים למקום עבודה זה מקסימום של 4 ילדים (מקסימום זה אינו י מעיד על מצב טוב של ילדים עובדים בשטח זה). אל לנו לשכוח כי בגן-הבית עובדים בממוצע רק כ-10 ילדים בשבוע, למזלינו אין עתה עבודה רבה בענף זה, אך בעוד החדש - חדשים תחל שם העבודה ה"בוערת". כל יתר הילדים עובדים בענפים כגון: סיפריה, מעבדה, כוורת, בתי-ילדים וכו'.

כעת לאחר הנתונים הללו אנו רוצים להציג בעיה אשר פעם כבחנו - ינו להביאה לפני אספת החברה אך מחוסר הכנה הדבר ניכשל. בעיה זו היא בעית משק בי"ס והענפים של המשק הגדול:

בין הילדים העומדים לרשות סידור-העבודה עובדים כ-15 ילד בענפי המשק הגדול (רובם מכתה ט') לעומת זאת סובל משק בי"ה מחוסר ידים עובדות ויש עבודות הנידחות מסיבה זאת. אבל, אם נציג בעיה זו מצד הילדים העובדים בענפים ואף מצד המשק הגדול היא תראה כך: הילדים מעוגינים ללמוד את המקצוע בענפים הגדולים והמבוססים (מובן כי בצורה זו הרבה יותר נעים ומענין לעבוד מאשר במשק בי"ה המתחיל). אף ענפי המשק הגדול דורשים את הילדים לעבודה. כעת נשאלת השאלה: האם אפשר לתת לילדים לעבוד בענפים בו בזמן שמשק בי"ס (כולל היער שהוא באיקר הניזקק לילדים עובדות) סובל מחסרון אותם הילדים.

אנו מבקשים שהילדים יצאו לנו אח דעתם בנוגע לזה, כדי שנוכל לדעת אם דעתכם על עניין זה.

ועדת - עבודה.

ב ח ב ר ה ו ב ו ע ד ו ת י ה (המשך)

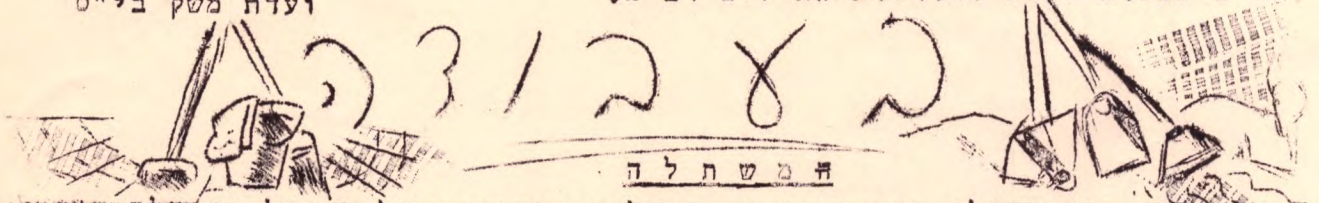
ד ו"ח מ ו ע ד ת ה מ ש ק

בקיצ תש"י הוחלט בהנהלת בית ספר על הקמת משק לבית ספר החלטה זו הובאה לפני המזכירות ושם היא אושרה. למטרה זאת הוצא ישראל מעבודתו בפרדספונקבע לאחראי על העבדה הזו. מיד החלו בהתנת השטח. נוקה וגודר ע"י הילדים (את החומרים לגדר הצטרכנו להשיג לבדינו) את הבוסתן שבשטח - 15 דונם תאנים גזמנו ובין העצים זרענו שעורה לשם זבל ירוק. חוץ משטח זה זרענו עוד 5 דונם חציר והעברנו קו מים של 3 צול לשטח. להתחלת הלול קיבלנו שלושה לולים אך כאשר הקימונו אותם נהרס אחד מהם. קיבלנו רשת לשם גידור החצרות וכעת חוץ עוד מסידורים קטנים הלולים כבר מוכנים לקלוט עופות.

לאחר חדשים אחדים של דחיה מפאת חוסר עובדים וחומרים החלו בבניית חדר, אך במקום דיר-שהיה בתוכנית נלבנתה כעין סככה, כך שאלכס אשר תיכ-נן את כל התוכנית הודיע כי לא יתן את ידו למפעל זה אם לא ישנו את הס-ככה לד-יר. מכיון שאי אפשר להכניס למשק בעלי-חיים כל עוד לא בנו מחסן (וגם אין כל סיכויים כי בזמן הקרוב יבנוהו) לכן-לפי החלטת החברה-פנינו אל החברים בבקשה לשנות את מצב הקפאון הקיים. ביצר הכל ממנהל כשורה כמעט כל השתילים ניקלטו, כעת אנו מחדשים את הגומות אשר נהרסו בגשם. חוץ מזה אנו מקיפים את היצר בגדר מפני הפרוזה אשר ניכנסות לשטח והורסות שתילים רבים.

ועדת משק בי"ס

עם גמר שתילת העצים בטער התחלנו בהדרכתו של ישראל בשתילת המסתל (מלומר העצים שנשארו מהיער). העצים תאלה ישמטו בחור מלואים ביער. במשתלה עובר יום יום ילד אחד תפקיד-לחבל, לעדור ולהשקות את כל העצים כל כמה ימים, חוץ מזה יש לו עוד תפקידים קטנים. יש לצין שרוב העבודה במשתלה היא עבודה קלה אשר אינה מצריכה מאמצים מרובים מצד העובד שם. המשתלה נמצאת תמיד בסכנה מצד הפרות החפשויות המטילות בשכנותה, לכן גידרנו את שטח המשתלה לפני כשבועיים אך הגדר אינה מצליחה לעמוד בפני הפרות. יהושוע צ.

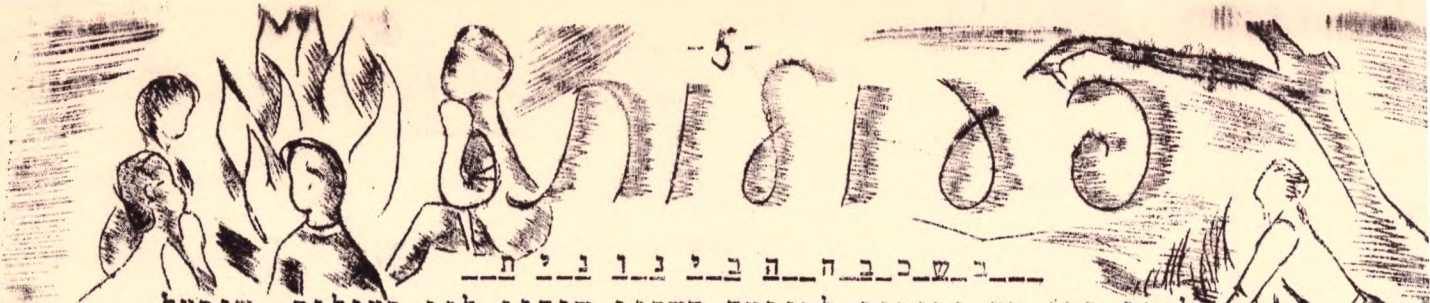
המלאכה עם פאולי

לפני חודש התחלנו לעבוד במלאכה עם פאולי. העבודה מענינה מאד. אנו עובדים ברפיה, קבוצת המלאכה מונה כ-10 ילדים. אנו עושים סלטות מחבל, תחתיות לקומקומים, תחתיות לכוסות, תיקים מפילם, קופסאות לסוכריות ומפיות מרפיה. אנחנו עובדים שעה ביום. התכוננו לשנות עוד עבודות אך מפאת חוסר הזמן אנו לא עושים אותן. הוסיפו לנו עוד שבוע ובו אנו מקיפים לסיים את כל עבודותינו. בשבוע זה אנחנו מסיימים את המלאכה הזאת.

רחל ק.

מ ה ג ע ש ה ב ו י ד

העדר מונה כעת כ-270 ראשים. עונת ההמלטה נגמרה ואחרי השחיטות והמכירות ניסארו שישים טליות וטלה אחד לגידול. כמות החלב הממוצעת היא 170 ליטר ליום. לפני חודש הובא לדיר חמור חדש תחת שתי האתונות שברחו. לפי התוכנית עומדים בקרוב לבנות דיר חדש. רן ג.

ב ש כ ב ה ה ב ל נ ו נ ל ת

לפני זמן מה נכנסנו לתנועה חשבנו שיהיו לנו פעולות, שנפעל, שנעשה משהו ולא נקרא לחינם בשם התנועה, שלא יהיה העיקר קבלת פינסי קסי החבר והסמלים. אבל ראינו כי טעינו בחשבינו כך. הפעולות מתקיימות בערך רק פעם בחדש וגם אז הן אינן פעולות. הנה אחת מן הפעולות האלו; יושבים ושרים (צורחים) עד שלבסוף מתחיל המדריך (סוף סוף) בהקראת סיפור, אך לפני זה הוא מודיע: "הסיפור הוא ארוך, ואם ישעמם תגידו לי ואפסיק" ואז מעיר אחד הילדים: "זה כבר משעמם, תפסיק". כמוכן שהמדריך נעלב ומפסיק. שוים עוד קצת ומסתלקים. (אם במקום סיפור מספר המדריך על התנועה נאנחים "אוף משעמם" ונודמים.)

אינני יודעת את מי להאשים על מצב זה, לפעמים אשם המדריך ולפעמים הילדים, בכל אופן מצב זה אינו יכול להמשך. אין אנו דורשים, ואף לא צריך לפעול בגדולות כגון; כינוסים טיולים וכו', מוטב להתחיל בקטנות, בדברים שבחיי יום יום שאולי אינם נראים כחשובים אולם הם היסוד לחיינו במשך הקבוצה.

דרורה א.

ל ו ת

פעולותינו עם עודד הן לרוב ביום שלישי וחמישי. אנו יושבים באחד החדרים ועודד מספר לנו סיפורים שונים המלמדים אותנו דבר על אנשים בגולה או על חיי הפליטים שהיו בורחים מפני המלחמה, על היתומים אשר נדדו ופתאם מצאו את אחך מקרוביהם. תופות אנו משחקים משחקי לילה המלמדים אותנו/ללא לפחד, לזחול בשקט בלי שיראו וכלי שישמעו את רשרוש העלים או העשבים הרועשים בזמן הזחילה.

לפעמים אנו לומדים דברים אחרים מאימוני-השדה ולפעמים אנו משחקים להאנתינו או בשחיל להרגיל את העיניים לראות למרחוק, ולראות דברים נחוצים.

בתחילה מעטו מספר הילדים המשתתפים בפעולות ואף אלה שבאו לא היו מדיקים. אבל לאט לאט גדל מספר הילדים והם החלו יותר לדיק. כעת משתתפים כל הילדים ונחנים מהן.

זיוה ש.

מתאספים לפעולה בבית, על-פי-דבר מתחילות הפעולות בשעה 7.30 בערב. הפעולות מתחלקות - פעם על עיננו סדור עבודה, פעם המדריך מקריא סיפור, פעם שרים ואחר-כך משחקים. על כל פנים הפעולה אינה משעממת.

בימים יפים ישנן גם פעולות בחוץ. מתאספים בבית ואחר יוצאים לצפון. שם ביער המדריך עולה על הגבעה והילדים צריכים להגיע למעלה בלי שהמדריך ירגיש בהם. כאשר כולם מגיעים המדריך מעיר על שגיאותיהם. לאחר זה ממשיכים בפעולה ואז מאחר בלילה חוזרים עיפים ומרוצים, חוה שלו.

כיתה ה'.

מ ש ח ק ל י ל ה

באחד מערבי השבוע התקים משחק לילד לכל השכבה הבינונית שמו "פורצים ומגינים". המקום בו התקים המשחק נקבע לכרם. התאספנו בדיוק בשעה 8.00 ליד המבחן והתחלנו לצעוד לכרם. כאשר הגענו חלקו לכל ילד פתקא, בפתקא זה היה כתוב לאן אותו ילד צריך ללכת ואם הוא "פורץ" או "מגן". תפקיד המגינים היה להגן על איזור מטוים. בחוץ אזור זה נמצאה נקודה אשר אליה צמרכו הפורצים להגיע. הניצחון היה תלוי במספר הילדים שהצליחו להתפרץ ובאלו התפוטים. כל מתפרץ הביא 2 נקודות למנוצח, וכל ילד שייצא הביא לקבוצה המתגוננת נקודה אחת. המשחק הצלח מאוד.

אהרד ל.

ה מ ס ע ל ת ל-ח י

הגענו לבמה והנה סטופו אי אפשר להגיע ליצירה-הנהג דורש תוספת כסף גדולה מדי, ירדנו והחילוננו להכין את ארוחת הערב. בינתיים השתרו חשך והיו כבר כאלה אשר החלו לישון על סדרינו של הנוער-העובד. אכלנו וישבנו סביב המדורה באי ידיעה על המצב כשפתאם נשמעה הפקודה לעלות על אוטו משטרה שהגיע מיצנה. ראובן הסביר כי יצנה זוהי מעברה או ישוב של תימנים אשר לא כל המתישבים הגיעו למקום ולכן ישנו לנו מקום לישון. למחרת קמנו מקדם ויצאנו בכביש הצפון המפורסם (שאלו את שאול א. מהו כביש זה). ליד מעברת גורן ירדנו מן הכביש לודי קרן שם ראינו את המבצר הצלבני המפורסם מונפורט שנשמר כמעט בשלמותו, המבצר בנוי כמעט בחוף הודי כי בודי עברו שירות הסוחרים.

אחרי הליכה של כמה שעות הגענו לכפר התימני הגדול אלקוש (לשעבר דיר-אל-קאסי) ומשם החילוננו בעליה המיגיעת והארוכה אל הג'רמק. וכאן קרה משהו, המפקד של "סור-יצנה" (כלומר שלנו) - יוסקה הג'ינג'י טעה בחשבון וחשב שיוכל לכבוש את הג'רמק בהסתערות אחת אך הוא טעה ומלל הנערים והנערות נוצר ערב-רב אחד גדול (באלגן בלשונינו). אז הכריז ג'ינג'י על ארוחת צהרים... לאחר ששתינו חצי ספל מים אזרנו כח והלכנו עד לרגלי הג'רמק עצמו. אחרי מנוחה קצרה עלינו על הג'רמק, יש לצין כי על-אף העלייה הקשה לא נחערעה המשמעת (ביחוד משמעת המים) והשורות והסדר אף הם נשמרו פחות או יותר. מהג'רמק ירדנו למירוץ ושם ישנו באותו לילה. אל תחששו לא ישנו בחדרים המטריחים של "הצדיק הקבצן" ממרוץ.

יתר ימי הטיוול היו הרבה יותר קלים והיתה בהם הרבה פחות הליכה (ולא היו ג'רמקים שהיה נחוץ לעלות עליהם)...

יש לצין במיוחד את הסדר והמשמעת המופתיים ששרדו בטיול מחילתו ועד סופו ואת עזרתה הרבה של המשטרה. בסיכום-מסע יפה מאד שכדאי לעשותו כל שנה.

גבי א. *צבר*

עיתון זה יצא אך הוא באיחור זמן ובצימצום בגלל נסיעת כיתה ט' ו-ז' לטיול הגדול. בגלל מורגשת בעיתון ביחוד הישתתפותם של ילדי הכיתות הנמוכות יותר. מפאת האיחור אולי יראו השירים על פוריה קצת לאחר זמנם אבל אין דבר, יותר טוב מאוחר מאשר לגמרי לא.

לעומת העיתונים הראשונים שהמערכת הנוכמית ערכה מורגשת ירידה גדולה למדי בהענות הילדים לבקשת המערכת לכתוב חיבורים (לילדים הצעירים יש הרבה יותר רצון לכתוב) לכן אנו פונים אל הילדים כי לא יקשו על המערכת באיסוף החומר, על-ידי אי כתיבתם ושלא יגרמו ע"י כך לאיחור הופעת העיתונים.

יוסף הגלילי - זיוה ט.

התנפלות היתה מול תל-חי הקטנטנה וניצחו המגינים, אך נפלו שיבעה אחים. על קיבורם ניצב אריה אל המרחב שופג, קורא: "את הגליל תמיד נשמור ומדרך יוסף לא נעבור".

יוסף שמו נודע והוא עכשיו איננו יוסף גבור היה נלחם הוא לארצנו יוסף גידם היה אבל חרש, זרע והוא גרש שממה ואת תל-חי בנה.

ה ע ר ו ת ו ת ג ר ו ת

בעיתונים רבים שיצאו עד עתה נתקלתי בספורים שכתבו ילדים. לדעתי הספורים האלה אינם מתאימים לפירטות בעיתון העיתון הוא במילא מצומצם מאוד ורוב הספורים כגון "רמי נוטע לה-אביב" וכד' אינם מתאימים לחינוך ואינם מעניינים אותנו. עיתונינו לא בא כדי לשמש במה לניסיונות הילדים בכתיבת ספורים. יש דברים שכל ילד יודע להדפיסם כגון: טיולים, מהנעשה במשק ובחברה וכו'.

בנוגע להצעות שונות בעיתון על ידי ילדים שונים שמעוניינים בהוספת חוג או ערך תרבותי אחר ההצעה נישערת כתובה בעיתון ונילדים שדבר זה נוגע איליהם לא שמים את לבם לכך אפילו אחד מהחברה אינו מעיז בה ועינינו מוציאה אותה לפועל.

ועוד דבר: יש ילדים רבים, והם מהווים את רוב החברה, שפשוט מתעצלים לכתוב לעיתון, כאילו שהעיתון לאשיר ולא נוגע להם, כצובן שאחר כך לקרוא אותו הם אוהבים.

מכתב מפר"ז: פריז נחשבת לעיר היפה והתרבותית ביותר בעולם. בעיר זו נמצא מגדל אייפל המפורסם, שכאשר משקיפים ממנו רואים את כל פריז בהדרה. התרוקדו ועוד. התרוקדו הוא אחד המקומות המרכזיים והיפים ביותר בעיר. הוא נבנה במאה העשרים ובנינו הוא חדיש מאד. בתרוקדו ישנם שני בתי-כנסת באחד רואים את התפתחות האדם ובו אני הייתי. כחצי שנה לא הייתי ולכן איני יודעת מה רואים שם.

יש עוד מרכז יפה מאד והוא האטואל (כ-וכב) במרכז האטואל נמצא שער-הנצחון המפורסם שנבנה לכבוד נפוליאון. מהאטואל מטתעפים שנים-עשר רחובות וביניהם הרחוב היפה ביותר בעולם "שדרות-אלישע" רחוב זה מקשר את האטואל עם הפלס דה לה קוקור (רחבת הקוקור) ומשם עובר רחוב הנמשך עד לשעא המלך שליד מוזיאון הלובר.

בפריז יש מוזיאונים רבים מאד, אחד מהם שעל כל בן אדם בפריז לראותו הוא הלובר. בלובר מוצאים רק "צירות מקוריות ולכן זהו מוזיאון יקר המציאות. בלובר אפשר להיסתובב שעות על שעות ולא לצאת ממנו כיון שיש בו כו הרבה לראות. אינני זוכרת מה שראיתי בכל המוזאונים שביקרתי עד עתה אך הלובר הישאר בי את הרושם החזק ביותר ולכן אני זוכרת אותו היטב. שלום ולחיתראות. נוגה י.

צ י פ ו ר י ם - א ר י א ל ה י

באביב ציפורים יונות להן קינים מקט, חבן וגרגרים, מצמר-גפן וחוטמים.

כשהגוזלים גדלים את עצמם הם מפרנסים וגם הם בונים קינים-ומטפלים בגוזלים.

ה ח ו ג - ל ט י ס נ י ם

החוג קים זו השנה השניה. ישנם לנו כבר טיסנים מסוגים שונים כגון רחף, פינוקיו, דבור וכו'. בחוג ישנם כ-25 ילדים. אם קבלת הכלים החוצים לבנית הטיסנים והשולחנות הושלם צידודו של החוג. זמן רב לא הרגשנו בגג אשר מעלינו מפני שהוא כולו דלף אך החטיף חסוקן יסודי שב הגב למלא את תפקידו. מבחינת הטסת הטיסנים ישנם לנו זמנים טובים: פינוקיו - 2 1/2 דקות, רחף - 3 ד' ו-40 שניות, ג'טי - 45 ש' אהם שיא יסוד ארצי. דוד.

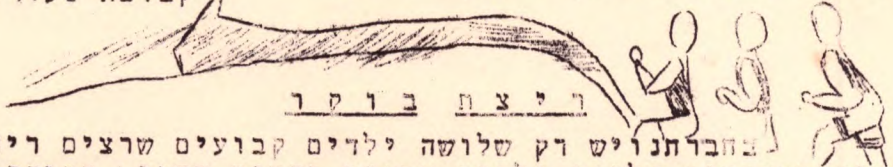

מגוש כדור-סל

בחברתנו (קבוצת נעורים) יש לנו ועדה טפורט הכוללת ארבעה ילדים. יש לנו ארבעה כדורים וכל ילד מהועדה אחואי במשך שבוע על הכדורים. אנחנו התחלנו לעבוד בסידור מגוש כדור-סל לליצי צריפתי המבורים שלנו. לפני זמן מה התחיל הטורקטור לעבוד ביסור השטח. על המגוש נחאמן ונשחק במשחקי כדור.

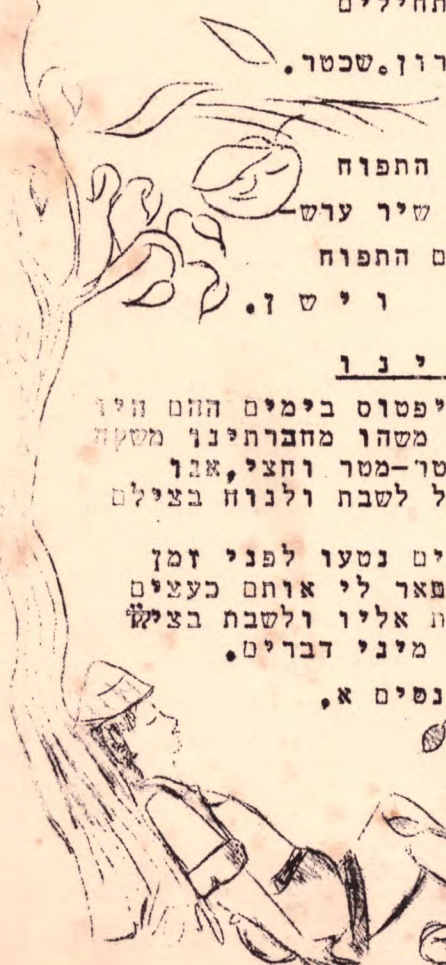
קבוצת נעורים.

ריצת בוקר

בחברתנו יש רק שלושה ילדים קבועים שרצים ריצת בוקר. לפעמים מצטרפים אלינו ילדים אחרים ורצים אתנו. בבוקר אנו קמים מוקדם ורצים מספר קילומטרים. לפעמים אומרים לנו ילדים שהם רוצים לרוץ אתנו וכאשר אנחנו מעירים אותם ואומרים להם שירוצו אתנו הם משחמטים. למשל: אנו נגשים אל אחד הילדים ושואלים אותו: "שמעו אתה רוצה לרוץ איתנו?" פותח הילד עין אחת ועונה: "לא, ישנם ענבים בשמים וזה מקשה על הריצה" שואלים את השני: "תגיד בנימין, אתה רוצה לרוץ?" "לא היום" הוא עונה ורוצם את עיניו. וכך עונים גם יתר הילדים. לבסוף נשארים רק שלושה ילדים, אנו מתחילים לרוץ, כאשר מגיעים לכביש שומעים אותנו כמו פילים: טק, טק, טק, ונושמים כמו הזירים: הווחו, הווחו. רצים כמה קילומטרים ועושים מנוחה. לאחר ההפסקה אין כבר כוח לרוץ בחזרה והרגלים בוערות מאד... כאשר באים הביתה עושים מקלחת קרה, מתעמלים קצת והולכים ללמוד. ומיום ליום גדלים לנו הסרירים ואנו מתחילים להיות ספורטאים.

אהרון. שכטר.

הניד התפוח
וישר שיר ערש-
נירדם התפוח
וי ש ז.

תפוח קטן - חמר א.
תפוח נחמד.
ישב על ענף,
רענן, ובא הרוח-

העציט שעל-ידינו

כאשר הינו עוד חדשים שתלו ע"י עצי אקליפטוס בימים ההם היו עוד התקליטמוטים קטנים ויפים. פעמיים בשבוע היה משהו מחברתינו משקח אותם. כעת הם כבר גדלו, וגבהם הוא כבר למעלה ממטר-מטר וחצי, אנו מקוים כי בעוד מספר שנים הם יגדלו ככה שאנן נוכל לשבת ולנוח בצילם בימים החמים. אותו הדבר הוא גם אם העצים שילדי גבעת-חיים נטעו לפני זמן מה; כעת רואים רק בורות אך בעוד עשר שנים אני מסאר לי אותם כעצים גדולים ויפים אשר יהיו ליצר נהדר. אז יוכלו לצאת אליו ולשבת בצילה או להקים מחנה אהלים או לשחק משחקי לילה עוד כל מיני דברים. כך זה יהיה במשך גבעת-חיים.

נסים א.

